

دادگاه یا "شو"ی تلویزیونی!

روز شنبه ۱۰ مرداد ۸۸ (اول اگوست ۲۰۰۹) در تداوم اعمال سرکوبگرانه رژیم جمهوری اسلامی بر علیه خیزش بزرگ مردم ما، دیکتاتوری حاکم، مبادرت به نمایش محاکمه صد

تن که در میان آنان برخی از چهره های جناح دیگر نظام یعنی اصلاح طلبان حکومتی قرار دارند، نمود.

اگر تنها به چگونگی برگزاری این به اصطلاح دادگاه نگاهی بیافکنیم، بار دیگر روشن می شود که در سیستم قضائی جمهوری اسلامی افرادی که به هر دلیل به پای میز محاکمه کشیده می شوند، فاقد هر گونه حقوقی می باشند؛ و بیدادگاه های جمهوری اسلامی از زیر پا گذاشتن قوانین ظاهراً رسمی رژیم حتی در مورد "خودی" های جمهوری اسلامی نیز که سالها جزء گردانندگان این رژیم بوده و دست در دست خامنه ای به امر سرکوب توده های تحت ستم ایران مشغول بوده اند، ابائی ندارند. این دادگاه در شرایطی برپا شده است که متهمین یا وکیل نداشته اند و یا اگر داشته اند، وکلای آنان از شرکت در این دادگاه منع شده اند، حتی بنا به اعلام های رسمی، وکیل بعضی خودی ها، از برگزاری چنین دادگاهی مطلع هم نبوده اند. همچنین، در حالیکه اتهام اکثر بازداشت شدگان حوادث اخیر اتهامی سیاسی است و دادستان، آنها

را به نقش آفرینی دریک " انقلاب مخملی " متهم نموده، اما دادگاه بدون هیئت منصفه برگزار شده است. از سوی دیگر در این دادگاه تا کنون تنها یک کیفر خواست کلی ارائه شده است در حالی که متهمین علی القاعده به دلایل مختلفی دستگیر شده اند و یک کیفر خواست نمی تواند توضیح گرهمه مسایلی باشد که دستگیر شدگان به آنها متهم شده اند. شکی نیست که از رژیم که روز روشن و در مقابل چشم جهانیان، جوانان این مملکت را حتی با چماق لباس شخصی هایش در خیابانها به قتل می رساند؛ و علاوه برهمه جنایات سی ساله اش، از آغاز جنبش عظیم توده ها در خرداد ماه سال جاری، یک ریز در خیابان ها و در سیاه چالها و زندان هایش به خون ریزی مشغول است، نقض بدیهی ترین حقوق متهمین در این به اصطلاح دادگاه، امرغیر قابل انتظاری نیست.

البته اگر به آنچه که تاکنون از سیر جریان دادگاه مزبور در رسانه ها منعکس گشته توجه شود، برای هیچ انسان آگاهی ابهامی باقی نمی گذارد که جمهوری اسلامی برنامه نخ نما شده "شوهای تلویزیونی" خود را این بار در هیئت یک دادگاه به نمایش گذاشته است. در آن شوهای تلویزیونی که تا کنون همگان شاهد بودند، زندانیانی با تهدید و تطمیع و به هر حال زیر فشار، بر علیه خود مجبور به اعتراف می شوند. این امر که در جای خود بیانگر سرکوب آشکار حقوق زندانی می باشد وقتی علیرغم همه کراحت اش، رسماً و علناً در صحن یک

به اصطلاح دادگاه به نمایش گذاشته می شود، معنایی جز این ندارد که به این وسیله با صراحتی باور نکردنی بار دیگر به همگان اعلام می گردد که دیکتاتوری رژیم جمهوری اسلامی بدان حد است که در آن هیچ قانونی قانونیت نداشته و هیچ حقی از تعدی قدرت دولتی مصون نیست. دادگاه کنونی نموداری از چنین واقعیتی بوده و به مثابه نمونه ایی یک بار دیگر ثابت می کند که کسانی که با حفظ جمهوری اسلامی و در چهار چوب این رژیم دم از قانون و حکومت قانون می زنند، فریبکارانی بیش نیستند.

تا کنون چند تن از متهمان که اکثراً از چهره های یکی از جناح های ضد مردمی همین نظام (اصلاح طلبان حکومتی) می باشند، در خطی که وزارت اطلاعات و دادستان از آنها خواسته، اتهاماتی را به خود و همفکرانشان وارد نموده اند که درست همان اتهاماتی است که ولی فقیه و دارو دسته حاکم، از روز اول جهت توجیه سرکوب اعتراضات مردمی عنوان می نمودند.

روشن است که از آنجا که دو روز دیگر یعنی روز ۱۲ مرداد مراسم تنفیذ ریاست جمهوری احمدی نژاد می باشد، دستگاه قضائی جمهوری اسلامی با شتاب تمام به چنین صحنه گردانی متوسل شده تا با نمایش اعترافات اصلاح طلبان حکومتی و حقه کردن این دروغ به جامعه و جهانیان که گویا مردم صرفاً برای اعتراض به تقلب در انتخابات و به

خواست و رهبری اصلاح طلبان به میدان آمدند، مبارزات قهرمانانه توده های تحت ستم ما را به بیگانگان نسبت داده و از این طریق سرکوب ددمنشانه مبارزات مردم را توجیه و از این طریق نتیجه انتخابات تقلبی را قانونی جلوه دهد.

اصلاح طلبانی نظیر ابطحی و عطریان فر که در بیرون از زندان، انتخابات ۲۲ خرداد را انتخاباتی "مهندسی" شده می نامیدند، امروز در بازداشت، تقلبات آشکار و غیر قابل انکار انجام شده جهت برنده جلوه دادن احمدی نژاد در انتصابات دولتی را انکار و آن را انتخاباتی سالم اعلام می نمایند. درست است که آنها تحت فشار، چنین برخوردی کرده اند اما این واقعیت را هم باید بیاد داشت که اصلاح طلبان به طور کلی در دو امر مرتبط به هم با جناح رقیب خود کاملاً اشتراک منافع و اشتراک نظر دارند: در دشمنی با مردم ستمدیده ایران و در حفظ "نظام مقدس جمهوری اسلامی" شان.

ما ضمن این که هر گونه اعتراف در زیر فشار و شکنجه (در هر شکلی که باشد) حتی اگر از کسانی گرفته شود که خود سالها در اعمال جنایات بر علیه مردم دست داشته اند را بی ارزش و فاقد سندیت می دانیم، اما از نظر ما حضور این باصطلاح رهبران "سبز" یا صاحب منصبان و گردانندگان قبلی رژیم و متهمین کنونی- که برخی از آنها به دلیل التزام به ولایت مطلقه فقیه نرده می رقصند- در "شوی تلویزیونی" اخیر به اسم دادگاه و اعتراف بر

علیه خود، عملی است که به قدرت حاکم امکان می دهد تا با دستی هر چه بازتر اعتراضات مردمی و مبارزاتی که پس از انتخابات شکل گرفت را دسیسه بیگانگان جلوه دهد و بدین وسیله زمینه دستگیری و محاکمه های وسیع تری را مهیا و امر سرکوب مبارزات مردم را با توجیحات ظاهراً مورد قبول آسان تر انجام دهد.

نمایش مسخره اخیر جمهوری اسلامی که به هر چیز شباهت دارد جز دادگاه، کاملاً محکوم است. وقتیکه جانیان حاکم، حقوق زندانی های "خودی" خود را اینچنین زیر پا می گذارند، تصور آنچه در سیاهچالها و بیدادگاه های جمهوری اسلامی بر فرزندان راستین مردم ما اعمال می شود زیاد سخت نیست. به خصوص باید توجه داشت که جمهوری اسلامی از یک طرف با توسل به نمایش مسخره این دادگاه و از طرف دیگر با ادعای آزادی تعدادی از دستگیر شدگان حوادث اخیر، می کوشد پرونده هزاران بازداشت شده رویدادهای اخیر را مختومه اعلام نموده و به خیال خود با پایان دادن به موضوع هزاران زندانی سیاسی، در خفا با دستی باز، هر آنچه که می خواهد بر سر اسرای خیزش بزرگ مردم ما بیاورد. از این رو ما وظیفه همه نیرو های انقلابی می دانیم که در صفوفی هر چه فشرده تر فریاد اسرای خیزش اخیر را به گوش جهانیان رسانده و اجازه ندهند دیکتاتوری حاکم با توسل به چنین نمایشات مسخره و ادعای بستن

فلان شکنجه گاه با دست باز تری به سرکوب
جوانان ما پردازد.

واقعیت این است که رژیم با سازماندهی محاکمه
مسخره فوق در صدد است تا با نمایش قدرقدرتی
حکومت مطلقه خویش در انظار عمومی، (ضمن
نشان دادن دندان و تاکید بر قاطعیت ضد انقلابی
به مخالفان خودی)، اساساً توده های به پاخاسته و
معترض را مرعوب و فضای مبارزاتی جامعه را
مختنق سازد. اما شیوه برگزاری این دادگاه و
سناریوی طراحی شده توسط مقامات رژیم، با توجه
به عمق آگاهی و روحیه والای مبارزاتی توده ها، از
هم اکنون با شکست روبرو شده و اوج استیصال
جمهوری اسلامی را به نمایش گذارده است. این
نمایش های چندش آور بار دیگر چهره جنایتکار و
سرکوبگر جمهوری اسلامی را در مقابل افکار
عمومی رسوا خواهد نمود و دیر یا زود در بستر
گسترش مبارزات توده های ستمدیده ما، نظام
ظالمانه حاکم در هم شکسته و سرنگون شده و
مردم امکان می یابند در یک شرایط آزاد و دمکراتیک
همه جناح های درونی طبقه حاکمه یعنی
جنایتکارانی که در ۳۰ سال گذشته از هیچ جنایتی
بر علیه مردم ما دریغ نورزیده اند را در دادگاهی
مردمی به محاکمه بکشند.

**جمهوری اسلامی با هر جناح و دسته نابود
باید گردد!**

هر چه پرتوان تر باد جنبش انقلابی توده های
به پاخاسته!

زنده باد انقلاب! زنده باد کمونیسم!

با ایمان به پیروزی راهمان

چریکهای فدایی خلق ایران

۱۰ مرداد ۱۳۸۸ - ۱ آگوست ۲۰۰۹